

אם אין מבירין

ואול רבי נהוראי לאצטראופי בהדרית, ורבי נהוראי הלך לאושא על מנת להצטרכ עליו שיעידו שניהם על הדבר.⁽⁵⁾

ומקשין: **אי תבי – מאי לミمرا!**? אם היה שם עד נוסף, מה בא התנא לחדר?⁽⁶⁾

ומתרצין: מהו דתימא מספיקא לא מחלין שבתא, היתי יכול לומר שיש לחוש שמא אין אותו העד נמצא בביתו, ומספק אין מחלים את השבת. **קא משמען לו?** התנा שמחללים.⁽⁷⁾

שהרי התנא לא הזכיר את רבי נהוראי אלא כדי להוכיח שמותר לעשות כך בשבת, שהרי אפילו רבי נהוראי נהג יותר בדבר, ואין כבודו שנביא את דעתנו אף מן חיבורו, הקטן ממנו.

רב אשி אמר תירוץ אחר:

רבי נהוראי – מהדא אחרינא הוות באושא, רבי נהוראי ידע שיש עד אחר באושא שאף הוא מכיר את העד הזה.

הראשון בגמרה [שהיה עד שני עם רבי נהוראי] איזה ספק יש כאן?

[א] תירוץ המונה למילך: הספק הוא שמא לא ימצאו באושא את אותו העד שבאו להעיר על שרתו, ולא יעד עדות החדש, ונמצא שהליכתם בשבת היהת לבטלה. [והמהדר על הריבט"א כתוב כן בשםתוספות ישנים].

[ב] הרשב"א והריבט"א והר"ן כאן תירצו: הספק הוא שמא העד השני יתחרט כשייגע לבית דין, ולא ירצה להעיר. [ועיין בריבט"א שמסביר במה זה שונה מעצם עדות החדש].

[ג] הרש"ש ד"ה וחדמי מהימן, כתוב שמדובר כאן שהיו שני עדים שמעידים על שרשות העד שראה את הלבנה, ובעדות ראית הלבנה עצמה לא היה אלא עד אחד. ויש כאן ספק שמא לא יצטרך עמו עד אחר להעיר על ראית הלבנה. [ודעת הרש"ש כדעת Tos' הרא"ש הנ"ל העරה 3. ובכל זאת כאן שיש ודאי עדות על הנסיבות, מחלים על ספק עדות החדש. ועיין בדרכו הרש"ש].

8. רשי פירש מספיקא שמא אין אותו העד בביתו. ומשמע שドוקא כאשר ידוע שיש עד באושא, או העד השני יכול לכלכת בשבת. אבל אם אין ידוע שיש עד באושא, אין אומרים שילך

5. לפי הנ"ל בהערה הקורמת הקשה משנה: אין תירץ רב אשוי על קושית הגמרא? הרי עדין לשון הבריותא קשה! עי"ש מה שתירוץ. ודבריו הם כדברי Tos' הרא"ש ד"ה וחדר וד"ה אי הכי. [ועיין מהרש"א בהסביר תוד"ה סהרא שכחבי [**כיווץ ב**]].

6. אי הכל מדברי הראשונים כאן משמע ששאלת הגמרא היא על הבריותא שרב נהוראי הלך להעיר בשבת.

וכתבותוספות על פי דברי התוספთא והירושלמי ורש"י ששאלת הגמara היא גם על התירוץ הראשון. אךתוספות הרא"ש מבאר ששאלת הגמara היא רק על תירוצו של רב אשוי שם. [וכן ביאר לחם משנה בדעת התוספת].

עי"י בדרכיו קדוש החדש ג ג באריכות.
ודעת ערוך לנר שהגמara כאן מתיחסת למשנתנו, שמאחר שהסקנו שעד אחד אכן נאמן, אם כן קשה: מהו החידוש בדברי המשנה.

7. לדעת התוספות והראשונים הנ"ל [בהערה הקורמת] שהגמara שאלת כאן על שני התירוצים הנ"ל. אם כן קשה: אמנם לתירוץ רב אשוי שרב נהוראי הלך לבדו, אכן יש כאן ספק שמא לא ימצא את העד שהוא באושא, אבל לפי התירוץ